

## [Finansministeren.]

at holde kommentarer til disse ændringsforslag og almindelige bemærkninger om de problemer, der er behandlet i disse to og det tredje lovforslag, der her er til behandling, ude fra hinanden. Det kan måske også være lidt svært for mig at undgå at omtale selve lovforslagene.

Jeg kan begynde med at fremsætte den principielle bemærkning, at man ikke i dette tilfælde kan sige, at vi har jaget disse bestemmelser gennem tinget. Bestemmelserne i de to lovforslag indeholdtes i det forslag til ligningslov, som blev fremsat den 5. november i fjor. Dengang ønskede man ikke at have disse bestemmelser med i årets ligningslov, og så blev forslagene genfremsat i særlig skikkelse den 13. december. Siden har vi drøftet forslagene, og medens det oprindeligt ikke så ud til, at der kunne opnås enighed om disse forslag, opnåede vi dog først enighed om lovforslaget om særlig indkomstskat, og i sidste omgang lykkedes det også at opnå enighed om lovforslaget om beskatning af renteforsikringer. Jeg vil gerne takke udvalget for den forhandlingsvilje, der har været lagt for dagen. Det er min bestemte opfattelse, at når det drejer sig om en lovgivning, der vedrører så afgørende ting inden for vor skattelovgivning, er det en stor fordel, at man stræber efter at opnå enighed.

På den anden side betyder dette jo også, at de enkelte partier — og det kan også komme til at gælde finansministeren — må gå med til noget, som vi principielt synes er forkert, og enkelte af de ærede ordførere har jo også under behandlingen her præciseret deres mere principielle stilling til sagen. Jeg har flere gange givet udtryk for min principielle stilling, og jeg skal ikke trætte tinget med at gøre det igen. Jeg tror, vi er enige om, at det ikke er muligt at nå et så bredt forlig uden at måtte opgive visse principielle synspunkter.

Jeg skal ikke forlænge drøftelsen vedrørende ændringsforslagene. Det ærede medlem hr. Poul Møller kom ind på spørgsmålet om pensionsindtægter — det er vel fortrinsvis de private pensionisters pensionsindtægter, som vi har drøftet i udvalget — og spurgte mig direkte, om jeg ville bekræfte, at vi vil se på disse indtægter i sommerens løb. Ja, det er rigtigt; jeg har alle-

rede set lidt på sagen og kan sige, at det i høj grad er aftrappingsreglerne inden for folkepensionsloven, der stiller de private pensionister anderledes end andre. Det er ikke for at være stærkt polemisk, jeg siger det, men det ærede medlem kan godt huske, at baggrunden herfor er den ligestilling, man har givet formueindtægter og pensioner inden for folkeforsikringsloven, og jeg tror, vi netop må tage dette spørgsmål op, hvis vi skal nå hen i retning af den ligestilling, som jeg forstår det ærede medlem gerne ser vi når frem til — og jeg egentlig også.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen ville godt være med til at forhøje fradraget for forsørgere til 1 000 kr., men det ærede medlem kunne ikke være med til, at der inden for de 1 000 kr. kunne indeholdes kapitalbindingskonti. Det ejendommelige er, at det ærede medlem vil gå med til forhøjelsen til 1 000 kr., godt vil gå med til, at velhavende mennesker, som det ærede medlem siger, tegner kapitalforsikringer og dermed bringes til at foretrække denne opsparingsform. Det ærede medlem ønsker altså at begunstige kapitalforsikringen på bekostning af andre opsparingsformer. Det har vi ikke ønsket i udvalget, og det er derfor, vi har sidestillet de forskellige opsparingsformer.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Der foretoges først afstemning om ændringsforslagene til forslag til lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

Ændringsforslag nr. 21 om indsættelse af to nye afsnit

vedtoges med 109 stemmer mod 5.

Ændringsforslag nr. 1-4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5, punkt d, nr. 1 og nr. 2,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5, punkt d, nr. 3,

vedtoges med 132 stemmer mod 5.

De øvrige bestemmelser i ændringsforslag nr. 5

vedtoges uden afstemning.